

Una esllavissada enfonsa la punta de la cinglera de Castellfollit de la Roca

L'alcalde, Moisès Corominas (CiU), reclama més inversió pública per a l'espadat, considerat la imatge més emblemàtica de la Garrotxa

XAVIER VALERI

Una esllavissada s'ha endut una part important del característic esperó de la punta de la cinglera basàltica de Castellfollit. L'ensorrament ha canviat l'aspecte secular de l'espadat d'un quilòmetre de llargada per 60 metres d'alçada sobre el qual s'assenten els habitatges del nucli antic de Castellfollit de la Roca. L'esllavissada va tenir lloc durant la nit del 30 al 31 de març. «No representa cap perill aparent pels habitatges situats al barri vell de Castellfollit», va dir ahir l'alcalde Moises Corominas(CiU). Corominas va atribuir l'esfondrament a les fortes pluges de primavera del passat més de març.

Va explicar que la zona afectada estava formada per argila, les pluges del març la van estovar fins que es va ensorrar. Va apuntar que l'1 d'abril tècnics del Parc Natural van tractar de comprovar l'abast de l'esllavissada. Segons ell, ara els geòlegs del Parc fan l'informe de les dimensions del material ensorrat.

Va apuntar que l'Ajuntament de Castellfollit ha informat de l'ensorrament al Departament d'Agricultura Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Ambient. «Per tal que actuï amb urgència en la preservació, conservació i difusió de la cinglera», va reivindicar. Va puntualitzar que l'Ajuntament reclama que l'Administració destini més diners al cingle.

Moisès Corominas va indicar que la situació no és comparable a la que va tenir lloc el 1976, quan l'Administració va advertir als habitants de la part central de l'espadat sobre la perillositat dels habitatges, on vivien. Algunes famílies es van traslladar a d'altres habitatges del poble i d'altres se'n van anar a viure a pobles veïns.

Per la seva part el director del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, Xavier Puig, va indicar que els geòlegs del Parc treballen en el determini exacte del volum de l'esfondrament. «És una esllavissada producte d'un període de pluja», va dir. Va explicar que no es van desprendre columnes de basalt com en d'altres ocasions. Va indicar que el despreniment és producte del procés geològic natural i en conseqüència de difícil predicció. Va puntualitzar que l'estudi que fan els geòlegs decidirà si s'ha de fer alguna actuació o en contra deixar l'espadat com està. Va indicar que els esfondraments són episodis que tenen lloc de manera periòdica. «No cal posar-se les mans al cap perquè aquest sigui més aparatós», va dir.

Segons ell, el manteniment que el Parc fa de la cinglera està basat a mantenir-la neta de vegetació per tal d'ajudar que l'aigua corri envers el riu i no impregni en el material de l'espadat.

Puig també va apuntar la necessitat de més recursos econòmics per la conservació del cingle. Segons ell, les característiques de l'espadat fan que qualsevol intervenció tingui un elevat cost econòmic. La causa és que només netejar de vegetació les columnes s'ha de fer en base de sistemes d'escalada. També va indicar que hi ha moviments d'aigua soterranis que són de molt difícil detecció.

Puig va indicar que les parts del cingle amb més risc de desprendiments són la situada darrera l'església de Sant Salvador i les parts centrals de la paret. A la part de dalt les columnes de dalt estan més avançades que les de baix. En conseqüència són les que es poden desprendre amb més facilitat.

La formació de la cinglera

La cinglera és el resultat de la superposició de dues colades de lava. En un principi existia una elevació que separava els cursos del Fluvià i el Turonell fins a l'aiguabarreig. Fa 217.000 anys els volcans de la zona de Batet van deixar anar un corrent de Lava que es va escolar a ponent va resseguir la Vall del Fluvià fins arribar a Sant Jaume de Llierca. Al final del procés de solidificació, la lava es convertí en lloses de basalt. Uns 25.000 anys després, els volcans de Begudà van afegir més lava damunt la primera. Quan es va acabar de solidificar va adoptar formes prismàtiques. La segona capa va obstruir el pas del Fluvià, de manera que va formar una presa. Així l'aigua va iniciar un procés d'erosió de les dues colades que s'avenien assentat sobre l'elevació. Amb el temps els cursos del Fluvià i del Turonell van recuperar la llera a base de retallar les vores de la colada fins deixar-la com fa pocs dies.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/04/05/esllavissada-enfonsa-punta-cinglera-castellfollit-roca/477424.html>